

Dom sprzedaż Jaworzyna Śląska Piotrowice Świdnickie

516 000 603, (22) 29

Jaworzyna Śląska, Dolnośląskie

Price: zł2,400,000.00

Size: 2000 m²

1 Beds 1 Baths Single Family House

*NO
Image
Available*

Property Description

Usytuowany na skraju wsi dwór o charakterze obronnym, zwany też przez niektórych zamkiem, ufundował w latach 1590-99 Jacob von Zedlitz z Płoniny, zapewne przy udziale włoskich architektów i budowniczych. Od 1606 roku gospodarzem lokalnych włości był Abraham von Zedlitz, który sprawował również kuratelę nad związanym z rodzowymi dobrami majątkiem w Łażanach - do czasu uzyskania pełnoletności przez młodego dziedzica Christopha von Zedlitz.

Po wybuchu wojny 30-letniej (1618) nękani przez zbrojne najazdy von Zedlitzowie przenieśli się na stałe do wspomnianych wcześniej Łażan, piotrowicki dwór zaś pełnił odtąd funkcje gospodarcze i mieszkalne dla zarządcy majątku i jego pracowników. Nie uchroniło go to jednak przed zniszczeniami będącymi skutkiem zawieruchy wojennej - splądrowany przez uzbrojone bandy oraz okolicznych chłopów popadł w częściową ruinę. Remontu założenia i jego niewielkiej przebudowy w latach 1698-99 podjął się Sigismund Otto von Nostitz, od 1694 roku pan na dobrach Laasan i Peterwitz. Gdy Sigismund zmarł, w roku 1716 wieś Piotrowice przejął po swym ojcu Carl Gottlieb von Nostitz, a po jego bezpotomnej śmierci - wdowa po nim Beate Abigail z domu von Siegroth-Schlawkau. Tak naprawdę już dziś nie wiadomo tego dokładnie, czy z miłości, czy jedynie dla ratowania poważnie zadłużonego majątku baronowa von Nostitz kilka lat później wyszła ponownie za mąż. Jej wybór padł na generała Wilhelma Dietricha von Buddenbrock, który zasłużył się jako dowódca w I Wojnie Śląskiej, co pozwoliło mu zdobyć łaskę króla Fryderyka II oraz związane z nią tytuły i duże pieniądze.

po śmierci Beate von Buddenbrock majątek, podobno w drodze losowania, otrzymał jej daleki krewny hrabia Niklas Hermann Friedrich von Burghauss, królewski szambelan, dyrektor tow. Ziemstwa Śląskiego i dziedziczny członek pruskiej Izby Panów. Po jego bezdzietnej śmierci Piotrowice przeszły w ręce siostrzeńca Karla Ludwiga Friedricha hr. von Pfeil und Klein-Ellguth, który na podstawie cesarskiego zezwolenia w 1889 przyjął nazwisko von Pfeil-Burghauss. Kiedy hrabia spadł nieszczęśliwie z konia i zmarł, folwark jeszcze kilkakrotnie zmieniał właścicieli, będąc zarządzanym przez najemnych dzierżawców. W 1894 roku mocno już zaniedbany dwór poddany został restauracji - przebudowano wtedy gruntownie jego górne piętro, a wieże zaopatrzone w kryte blachą szczyty.

Tuż po wojnie za sprawą stacjonujących tu żołnierzy sowieckich i nie bez udziału miejscowej ludności gmach bardzo szybko uległ dewastacji. Potem przekazano go do użytkowania zakładom materiałów ogniotrwałych w Jarosławie, a następnie pod opiekę kołchozu Łażany, przy udziale którego dokonano pewnych operacji zabezpieczających, m.in: skotwiono spękane mury, odnowiono dach, wykonano nową wieżbę dachową, zamurowano otwory okienne i drzwi. Nadaremnie - wszystko co cenniejsze zostało wkrótce rozkradzione.

Zamek został zbudowany na planie prostokąta o bokach 27,4x29 metrów, z czterema okrągłymi wieżami w narożnikach, nakrytymi ponownie w XIX wieku wysmukłymi dachami stożkowymi. Gmach jest murowany z łamanego kamienia, czasem uzupełnianego cegłą, i otynkowany, choć miejscami niewiele już dziś z tego tynku pozostało. Jego kubatura przekracza 13.000 metrów³, a całkowita powierzchnia zabudowy wynosi ok. 680 metrów². Elewacje boczne dworu są dwukondygnacyjne, pięciookienne, natomiast strona frontowa i tylna jest czterokondygnacyjna, z siedmioma oknami na każdej ze stron na trzech niższych poziomach i z czterema na poddaszu. Zarówno wieże jak i elewacja frontowa dzielone były gzymsami i udekorowane fryzami typu sgraffito, okna zaś obramowano prostą kamieniarką utrzymaną w stylu renesansowym. Całość

FreeRealEstateSite.com

Scan or Visit For
More Information
FreeRealEstateSite.com/31

została nakryta olbrzymim dachem siodłowym, prostopadłym do elewacji frontowej, pierwotnie wykonanym z tzw. dachówek łupkowych. Główne wejście wiodło od strony południowej przez usytuowany na osi środkowej misternie zdobiony portal z piaskowca (który w 2002 roku nieznani sprawcy odrąbali i wywieźli). Nad portalem powieszono